

[ע"א:]

וג"כ לוקחת ה"ג מנצפך, והם
המוחין שבה

מנצפך

וכללותם <ה"ג> שביסוד, הם
המ"ן שבה **ומנצפך** <ביסודה>

ולוקחת הנוק' כ"ב אתון מז"א <דינים>, [שהם ציר
ודלת שביסודה בגי' כ"ב], ובהם נעשו רמ"ח אבריה
אבגדהוזהטיכלמנסעפצקרשת

ומכללותם <כ"ב אתון>
נעשה כלי יסודה ו

ועתה נעשה החותם הראשון שבה <ביסודה>, הנקרא ירושלים

בְּאֵהָבָה

יכוין למסור עצמו עק"ה

סקילה	י	א	ולייחדם ע"י	א	יוד ה' וי' ה'	ע"ב
שריפה	ה	ד	ולייחדם ע"י	ה	יוד ה' ואו ה'	ס"ג
הרג	ו	נ	ולייחדם ע"י	י	יוד הא ואו הא	מ"ה
חנק	ה	י	ולייחדם ע"י	ה	יוד הה וו הה	ב"ן

ולהעלות נשמתו [וחייתו] למ"ן להיכל אהבה דהק"ק¹ דנוק' דבריאה.

ולברר מהק"ק הנז' מאנ"ך דרפ"ח דאח' ופנים דפנים דפרצוף בינה <לחש>

<חכמה-חזרה> דזו"ן

<במנחה - דכלים אמצעים. בערבית - דכלים חיצונים>

מדרגה ז'
ע"ב דע"ב - מלכות דחסד
בירורי ב"ן דע"י, ואבא
וז"א.

מדרגה ה' וז'
ע"ב דס"ג - מלכות דגבורה
בירורי ב"ן דנוק' דעתיק,
ואימא, ונוק' דז"א.
אותיות
מספר

מדרגה ג' וז'
ע"ב דמ"ה - מלכות דתנה"י
בירורי ב"ן דא"א,
ויש"ס, ויעקב.

מדרגה ב' שהיא ד'
ע"ב דב"ן - מלכות דמלכות
בירורי ב"ן, דנוק' דא"א,
ותבונה, ורחל.

ולהעלותם עם נשמתו [וחייתו] לזו"ן דאצילות <אבד"ו>

א. עיין בע"ח ח"ב ש' ל"ה פ"ג, ובש' כ"ה דרוש ב' כלל ד' ובשער ההקדמות מודפ' ס"ח ואילך יש"ב.
[ע"י באתי לגני ח"א דף צ' רע"ב, ב' צירים וב' דלתות נעשה בפועל באטב"ח <לר"ף>].

1. ע"י ענ"ה דף כ"ו סע"ב, הגהת השד"ה אות מ"א. ע"י גם דף ל"ב סע"א, השד"ה אות נ"ה.
וכן, דף כ"ח סע"ב, השד"ה אות מ"ז לרף כ"ט ע"א, בחי' הפנים יעלו רק בתיבת באהבה, למחרת.
ומי שעולה לאחר ק"ש, הם ב"ע דאצילות החדשים, של היום.

נה"ש דף מ"ו ע"א אות ט"ו

מן גם אפשר לומר כי המוחין דאימא הם המוחין דו"ק
 דג"ר דו"ק כנ"ל והמוחין דאבא הם מוחין דג"ר
 דג"ר דו"ק וכנגדם נמשכים מוחין כפולים לבריאה דאליהם
 והם ממש דוגמת תפילין יד שהיא בבריאה ותפילין דראש
 באליהם וכל א' מלוה בפ"ע הוי"ה שלימה כלולה ממוחין
 דא"א. הארבעה פ"ב דרס"ח ניטלין הנכרין ועולים בשמש
 הם בירורי ארבע טק' דב"ן הפ"ב בירורי טק' דג' דכורין
 עתיק ואבא וז"ל שסם תלקי הב"ן המחובר עם הא"ס
 שנגופס שבדכורין והס"ג חלקי בירורי הב"ן דטק' דשתיק
 ואימא וטק' דז"ל הכוללם. והמ"ה בירורי הב"ן דלגין
 וש"ס ויעקב והב"ן בירורי הב"ן דא"א ותבונה ורחל
 המוחין דו"ק דגדלות הנמשכים בק"ס שהם די"ז דע"ב
 ס"ג מ"ה ב"ן ד' מוחין חו"ב וח"ג דחכמה וד' אה"י מלאים
 ד' מוחין חו"ב וח"ג דבינה נראה כי הו"י יה"י מלאים הם
 מוחין דחכמה דארבעה פרטופים שבכמה שהם עתיק וטקביה
 וא"א וטק' לחלקי המ"ה שבהם וד' אה"ה מלאים הם מוחין
 דבינה דפרטופים כמזכר לחלקי הב"ן שבהם וד' אה"ה
 מלאים מוחין דחסדים דדעות דפרטופים כמזכר לחלקי המ"ה
 שבהם וד' אה"י מלאים מוחין דנבירות דדעות דחלקי הב"ן
 דפרטופים הנזכר :

ענ"ה דף צ"ה ע"ב השד"ה אות כ"ב

והנה בסידור כרך גדול לא נזכר מזה הענין כלל,
 אמנם בסידור כרך קטן כתוב קצת מזה.
 ועכ"ז אינו מתיישב הענין אצלי בטוב, והוא
 שכתובת האל הגדול בעת דחיית המוחין דו"ק
 דאימא לגרון כתב וסדר ד' יה"ו מלאים וד' אה"י
 וד' אהו"ה וד' אה"ו*. והוא הפך מש"כ מספר
 נהר שלום הנ"ל דף מ' [בגד"מ דף מ"ו ע"א] כב,
 לפי שכבר ידוע שעתה בברכת אבות כל סדר
 הכוונה שאנחנו מכוונים הוא כשורש החכמה הנק'
 עתיק דכורא, וא"כ דחיית הו"ק דמוחין דגדלות
 דאימא מן הראש לגרון הוא יה"ו דע"ב לבד, לא
 ד' יה"ו דעסמ"ב, ואה"י דקס"א לבד, לא ד' אה"י,
 ואהו"ה ואה"ו לבד לא ד"ש [ד' שמות]. וכן עד"ז
 בעת דחייתם לחג"ת נה"י בג' תיבות הגדול הגבור

כב. שד"ה: גלע"ד שאינו היפך, שמ"ש בנה"ש זה אחר שנתקנים חו"ב חו"ג דכתר כולם שהוא ד' כריעות
 וזקיפות דעמידה אז יהיו עסמ"ב בחכמות דכולם קו ימין דכולם וד' אה"י בבג"ה דכולם וכו', אבל בק"ש
 ועמידה אנחנו מתקנים שורש חכמה דכתר שהוא עתיק דכורא וכו' ניתנים כל המוחין דחו"ב חו"ג כמ"ש
 בסוף הקדמת רחובות הנהר דף ז' סוף ע"א ורע"ב [בגד"מ דף ט' ע"ג] באורך. ומ"ש בסידור להמשיך
 הו"ק דחו"ב חו"ג דכתר, הוא מדבר בק"ש דקרבות ושעל המטה וכערבית דכלים הפנימיים, אבל בשחרית
 נמשכים כל הו"ק דמוחין דאימא לחב"ד חג"ת דחכמה דכתר ודו"ק. ומה שאמר שם וז"ל ואחר שנתקנים
 דכו"ן שבו אחר כך מתפשטים וכו' לרכו"ן דמוח בינה הנקרא אימא עי"ש, משמע שאחר שניתנים המוחין
 מחכמה לבינה וחו"ג דכתר גשורים בחכמה שבכתר שורש כל המוחין, א"כ אפילו לפי שיטתו שמפרש
 שבק"ש נמשכים לחו"ב חו"ג דכתר עכ"ז א"ש שמביא בדחיית כל המוחין בעמידה בהגדול הגבור והנורא
 לגרון ולו"ק דחכמה יען ששורש כל המוחין הם בחכמה (מכת").

ענ"ה דף פ"ב ע"ב השד"ה אות י'

י. שד"ה: ביום שבועות בברכת מגן אברהם וכו'. ומ"ש בתיבת אחד בסידור החול להמשיך הו"ק דאימא
 לחו"ב חו"ג דכתר הוא בק"ש שאין אחריה עמידה כגון ק"ש שעל המטה ושל הקרבנות שאין אנחנו
 ממשיכין הג"ר (מכת").

אבל ענין הנסירה הוא רק לנקודת האה' דחה היושבת בזה' דז"א ודבוקה עמו אצ"ה מטעם שלא יינקו יחס החילוי' ואחר שנצנית צ"א ננסר כל האה' שהם לאה ורחל שהלי עליון דחה נקרא ע"ש לאה והיא רחל העליונה ושייך בה נסירה משא"כ בנקודת הפנים דחה ונכ"ש צפרנופי יעקב אין שייך נסירה כי יעקב טומד אחריו נגד פני ז"א ואינו דבוק עם ז"א וכן נקודת הפנים דחה היא יושבת בפנים דז"א צמוד תש"י ונקשרת בצרועו כשמאלו אבל אין בה דיבוק ולא שייך בה נסירה אלא נצנית ונגדלת במלך עוזר ע"י מוחין דפנים דאימא ועיון בהכנת השמ"ש ע"ה שער ל"ד פ"צ והיע"א מהמגיה נר"ו :

קלג) שאלה כתוב בסידור צתיבת אחד להמשיך ר"ק דגדלות דאימא לחצ"ד הג"ה דהר"צ הר"ג דכתר דהר"צ דנכ"י דצינה דז"א ובטמיה עד צאהבה נמשך ג"ר דאימא וג"ר ור"ק דאצ"ה יעו"ש לפי"ז צתיבה צאהבה שמסתלקים המוחין מז"א ועומדים ע"ג ראשו ולנס דהצונה נכנס צנוק' לנורך הנכירה ולס דיע"ס נשאר ע"ג רישא דז"א. ה"כ כשעולה ללס דיע"ס למיין לנורך הפנים. **עולה** ללס דהר"צ הר"ג דכתר דיע"ס כדי להמשיך ג"כ מוחין דפנים דהר"צ הר"ג או נאמר שאין מסתלק ועולה למיין אלא לל"ס דהכמה דכתר דיע"ס שהיא העיקר. עוד ל"ל כשיורדים צ' ללמי המוחין דהר"פ דפנים ויורד עמהם לנס דיע"ס שהוא פנים דאה' שטלה למיין אס נכנסין כולם צנוק' במלך עוזר ואח"כ הוזרין ומסתלקים ע"ג רישא דז"א ונכנסין בכריעות וזקיפות דכללות הכמידה אחד לאחד או נאמר שיורדים כולם ע"ג רישא דז"א ורק ללס דהכמה דכתר הוא הנכנס במלך עוזר לצנות הפנים דנוק' ואח"כ מסתלק ע"ג רישא דז"א ונכנס כל אחד בזמנו כמ"ש בסידור והיע"א :

תשובה לחקירה האי כתוב בספר "עליונה" אות מ"ה (דמ"ו ע"ב) וז"ל יש להכריח שמסתלקין המוחין דאה' דהר"צ הר"ג דכתר וכולים כולם צמוד מיין להמשיך מוחין דפנים שלהם דאל"כ כילד נמשכין מוחין דפנים

כלי בעלאת מיין ואף שצתיבת באהבה אין כתוב בסידור רק לבעלות מיין מכויל אכצב דהיק"ק מרפ"ח דפנים דצינה דז"א עד בזרין ולבעלותם עם פרלוף האה' דהכמה דכתר דז"א ולכולואם מחוכו מי"מ מוכרה בדבר ליאמר ואף שאין אנו מכוים צו וי"ל כיון שבעיקר הוא שורש החכמה לא עלו צ"ס שאר כשרשים טכדיק נמלא שרריך לעלות למיין ד' ללמים דהר"צ הר"ג דכתר דאה' דיע"ס הנקרא ללס דפנים דאה' :

ולחקירה ב' אס נכנסין צנוק' במלך עוזר ג' ללמים כולם או רק חכמה דכתר דהר"פ דפנים ודפנים דאה' וזה מוכרה מהסידור שהרי כשמסתלקין המוחין מהנוק' כתוב בסידור שמתמטפת כנוק' ויורדה עד כנוד **החזק** דז"א וזה מוכרה להיות רק בהכמה דכתר יען שצכריעה אי נמשך ר"ק דאה' דאה' ודאה' דפנים לז"א וממנו נמשך הארה לנוק' דצינה דכתר ולבעלותה עד היסוד דז"א הני' וכיו"ל צזה כתוב צמודים ובכסוד שמך צנוק' דהר"ג דכתר יעו"ש ואס נאמר שנכנסו במלך עוזר כל המוחין א"כ כשנתמטפה כנוק' נשארו כל כד' סוגים עד החזה או עד היסוד. ואיך מכוים לבעלותם עד היסוד ואח"כ עד הנו"ה ועד החזה אלא ודאי כמ"ש שכל הוא בהכמה דכתר דהר"פ דפנים ודפנים דאה' ונגדלת נקודת הפנים דהכמה דכתר דנוק' דז"א דוקא והיע"א. מהמגיה נר"ו :

דקל) שאלה במלך עוזר ומושיע ומגן שהוא לצנות נקודת הפנים דחה כשנכנסין צהוכה המוחין דפנים אס הוא כל המוחין דפנים הבאים מאצ"ה השייכים לז"א ולנוק' כולם נכנסין להגדילם לפי שעה ואח"כ מסתלקין ונכנסין צז"א ע"י בכריעות ובזקיפות. או נאמר שאין נכנס לצניין הפנים דנוק' רק מוחין דפנים דנכ"י דאימא אבל מוחין דפנים דאצ"ה נשאר ע"ג רישא דז"א ואח"כ מסתלקין נכ"י דאימא ממנה ונכנס ככל צז"א ע"י סדר הכריעות ובזקיפות ומאיר אל כנוק' להגדילם ע"א עד החזה היע"א :

תשובה כתוב בהכנת השמ"ש זיע"א צע"ח

צדקה וכו' והוא הגבול המגיד לליל וכו' שהארת
 החכמה היא הורדת מכניכה לת"ת ומת"ת
 למלכות לא החכמה עלתה עכ"ל ומ"מ כחן
 שצדקתו שצדקתו לא נמלא סדר זה אין
 לשנות בסידורים הצל יכיר סדר זה תאלו
 בכלל בהמשכה עד שחגיגת ההלכה למלכות
 וכי"ע"א :

קמ"ב) שאלה כחוצ בהקדמת רח"כ
 [ד"ט ע"ג] וז"ל בלחץ

כי עיקר כל הטורה הוא לתקן מוח החכמה
 לאט לאט צפרטות ואחר שנתקנו הדו"ג שבו אז
 אח"כ ממנו מתפשטים הארת כל המוחין בכללות
 לדבר ונוקי דמות צינה ודח"ג ונתקנים גם
 הם כפי שיטור הנתקן צד"ג החכמה וכו'
 כמו סדר תיקון ד' עולמות אצ"ע איך נתקמו
 ונתחמו זמ"ז וכו' כמבואר כ"ז צ"י כמות
 צכות ד' כריעות וד' זקופות עכ"ל לפ"י
 לריך להכין מ"ש צמידור צכריעות וזקופות
 דמגן הצרכים להמשך ויק או ג"ר דצינה דכח
 זכן צמידים ויק וג"ר דחסדים דדעה דכח
 זכן צכטוב שמך ויק וג"ר דגבורות דדעה דכח
 זככולס כחוצ להמשך לז"א המשכה זו מהיכן?
 אם הוא מחכמה דכח לצינה ודח"ג דכח
 כמ"ש בהקדמה כנ"ל או נאמר שמשקרא נתקן
 מוח החכמה וכיו השאר כלולים בו אבל כשנמשכו
 ועמדו ע"ג רישא דז"א נתפשטו זמ"ז ועמדו
 ע"ג ראשו כל אחד צפ"ע ואח"כ צכריעות וזקופות
 ממשיכין מהם אחת לאחת כי מ"ש צמידור
 להמשך. מזה אין ככרע כ"כ כי"ע"א :

תשובה צחינה באהבה עולים רפ"ח
 דח"י דפנים עד ע"צ ס"ג דח"ק

ונתקנים ואח"כ יורדין כמוחין דפנים כולם
 ונתקנים לחכמה דכח ובצר נתקן מוח חכמה
 דכח ומתפשט צנוקי צחינות מלך עוזר וכו'
 אח"כ מסתלקין כמוחין מתוך צנוקי ועומדים
 ע"ג רישא דז"א. וצכריעכ אי ממשיכין ויק דאחי
 דאחי ואחי דפנים דהכמה דכח לחכ"ד חג"ת
 דז"א. וכחכמה נותנת שאר כמוחין דכח לצינה.
 ותקף נמשך ג"כ ויק דאחי דאחי ואחי דפנים דצינה
 דכח לחכ"ד חג"ת דז"א. וכטד"ז צחשלוס חר"צ
 דכח צכריעות וזקופות דמגן הצרכים וכחכמה
 היא נע"ג רישא דז"א לגופא דז"א אבל כולם

כיו כלולים צחכמה. וכחכמה-חכמה לצינה שארית
 כמוחין. וכטד"ז צמדוים כפצח נותנת כמוחין
 לחסדים דדעה דכח ונמשכים צז"א ע"י
 ככריעות וזקופות וכחכמה מחסדים דדעה
 דכח ע"ג רישא דז"א. וכטד"ז צכטוב שמך
 כמוחין דגבורות דדעה דכח נמשך מחסדים
 דדעה דכח. ונמשכין צז"א ע"י ככריעות
 וזקופות. וכחכמה מגבורות דדעה דכח
 ע"ג רישא דז"א כי כולם-היו כלולים צחכמה
 ע"ג רישא דז"א וזה נותן-לזה מלא שחכמה
 היא מחכמה דכח כמ"ש בהקדמת רח"כ אבל
 היא נע"ג רישא דז"א שהוא מח"צ חר"ג דכח
 דח"צ דכ"י דישכרית ונמשכין ע"י כחכמה
 הנקי אימא לח"צ חר"ג דכח דח"צ חכ"י
 דצינה דז"א ועיין מ"ש צזה צכשמוות על"י וכו'
 [ד"ג ע"ב] וכי"ע"א מברכ"ג שרי"כ יצ"א :

ועיין ג"כ להרב שפת אמת לשהכ"ז [דמ"ט
 ע"א] שצמד צקופות זו וע"י"ע מכ
 שחירן וכי"ע"א :

קמ"ג) שאלה כחצ צככ"ז [דל"ב ע"ד]
 וז"ל צכיות כנוקי אצ"א

לריכב ליגדל בכל שיפור קומת ז"א סל"ו וכו'
 וצכיותה פצ"פ ונכנסים צכ נכ"י דאימא לריכב
 ליגדל בכל קומת ז"א וכו' אח"כ מסתלקים
 ממנה נכ"י דאימא וכו' תשאר מן פחוצ דז"א
 ולמטה ע"כ ליל שא"כ נקודת האחי היא
 נשארת בכל קומת ז"א שכרי כי צצית שער ל"ד
 פ"צ כלל ה' וצכצח כשצ"ש שם צנקודת האחי
 אינה מתמעטת יצ"ש אבל נקודת הפנים
 כשנסתלקים ממנה נכ"י דאימא לא תכיר עד
 החזה ואח"כ מתמעטת עד כשפצה וכשנמשך
 לה הארת מוחין דפנים ע"י ז"א נגדלת עד
 החזה כנודע א"כ כשחוזרת נקודת האחי לפנים
 היא עומדת אחורי נקודת הפנים ואיך אפשר
 שתכיר נקודת האחי נקומת ז"א ונקודת הפנים
 תכיר מכחצ דז"א ולמטה כיון ששניכם לריכב
 לכיות פרלוף ככולל דנוקי כו"ע"א :

תשובה מ"ש צצ"ה וצכצח כשצ"ש כנ"י
 שנקודת האחי דנוקי אינה מתמעטת

כיוון צעת שחוזרת לפנים ועומדת אחורי נקודת
 הפנים אז אין מיצוט צנקודת האחי כיון שללס
 דאחי דאימא נשאר צחוכה ולא צסתלק ממנה
 ואח"כ

להעלות [ולסלק מתוך ז"א] ב' צלמי המוחין דאחור ופנים (או"א) דאחור די"ס ד[חור"ב חו"ג דכתר¹, מתוך] חכמה דכתר, [דנה"י] דבינה דז"א. ולהעלותם עם [הבירורים] הנו', עם נשמת יסוד דא"א [שבבינה דז"א], ע"ג רישא דז"א

צלם די"ש"ס [עומד] ע"ג רישא דז"א

אֱהִיָּה
 יְהוָה

אֱהִיָּה
 יְהוָה
 יוֹד הִי וְיָו הִי

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה
 יוֹד הִי וְיָו הִי

אֱהִיָּה
 יְהוָה
 יוֹד הִי וְיָו הִי

אֱהִיָּה
 יְהוָה
 יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה
 יְהוָה

אֱהִיָּה
 יְהוָה
 יְהוָה

יְהוָה

אֱהִיָּה
 יְהוָה
 יוֹד הִי וְיָו הִי

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה
 יוֹד הִי וְיָו הִי

אֱהִיָּה
 יְהוָה
 יוֹד הִי וְיָו הִי

ע"ג כלי בינה דז"א
 אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים
 אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים
 אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים
 אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים

ע"ג כלי דעת דז"א
 יוֹד הִי וְיָו הִי
 יוֹד הִי וְיָו הִי
 יוֹד הִי וְיָו הִי

[ע.ב.] ע"ג כלי חכמה דז"א
 יוֹד הִי וְיָו הִי
 יְהוָה יְהוָה
 יוֹד הִי וְיָו הִי

1. ע"י שע"ר ח"ב ש' קל"ג, בענין השורשים הנוספים.
 ע"י גם באתי לגני ח"א דף צ' ע"ב, בענין כלים וצלמים.
 ע"י ענ"ה דף מ"ח ע"א, השד"ה, אות פ"ה, בענין שורשי המוחין שבישסו"ת, ע"ג רישא דז"א.

להמשיך הבינות וגבורות דייסו"ת המלובשים בנה"י דתבונה, עם הנרנח"י, עם המלכויות דכתר די"ס שהם י ריבועים דהויו"ת פשוטות, ד[חו"ב חו"ג דכתר, הנמצאים בתוך שורש ה[חכמה דכתר, דנה"י] דבינה [שע"ג רישא] דז"א, [ל]תוך לאה ורחל, ויהיו פרצוף אחד¹

אֱלֹהִים
יְהוָה

יִהְיֶה יְהוָה יְהוָה

ג' כלי כתר דנוק'

יְהוָה יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֱלֹהִים

יְהוָה

יִהְיֶה יְהוָה יְהוָה

מוח בינה

אֱלֹהִים יְהוָה

אֱלֹהִים יְהוָה

אֱלֹהִים יְהוָה

אֱלֹהִים יְהוָה

ג' כלי בינה דנוקבא

אֱלֹהִים יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהִים יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהִים יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֱלֹהִים

יְהוָה

יִהְיֶה יְהוָה יְהוָה

מוח חכמה

יְהוָה יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

ג' כלי חכמה דנוקבא

יְהוָה יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה

1. עפ"י היר"א ח"א 631, יש להפריד בין הבו"ג לריבועים.

ע"י שע"ר ח"ב ש' קל"ג, בענין השורשים הנוספים, ובעיקר שאלה קמ"ב. רואים כאן ד' שורות מוחין, מכאן נראה שעדיין מכניסים את המוחין של כל ארבעת השורשים בכלים של שורש החכמה דכתר, כפי שכתוב בנה"ש דף ט' סע"ג, וכשיטת השד"ה בברכת אבות. ונראה שהוא הדין גם בתיבות מלך עוזר. כך נראה בעיקר משאלה קמ"ב, אמנם משאלה קל"ג נראה קצת שהמגיה סובר שרק המוחין דשורש החכמה נכנסים בנוק'. אבל המועיין טוב בתשובה יראה שמה שהרב שולל זה שכל שורש יכנס למקומו, בטענה ששאר השורשים דנוק' עדיין בבריאה, אבל זה לא שולל שהמוחין של כל ארבעת השורשים יכנסו בכלים של שורש החכמה, שהרי זה השלמה של הכניסה בנוק', בתיבת באהבה (שם) זה מפורש. וכן ע"י עח"ל ח"ג עמוד 59, בסוגיית הכריעות וזקיפות.

[עב:]

אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי
 יְהוָה יְהוָה
 אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי
 יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהֵי יְהוָה אֱלֹהֵי יְהוָה
 יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

יְיָ יְיָ יְהוָה

גבורות

אֶלֶף ה' וו
 אֶלֶף ה' וו
 אֶלֶף ה' וו
 אֶלֶף ה' ו'א

חסדים

אֶלֶף ה' וו ה'
 אֶלֶף ה' וו ה'
 אֶלֶף ה' וו ה'
 אֶלֶף ה' ו'א ה'

ג' כלי דעת דנוקבא

יוד ה' וו ה'

יוד, יוד ה', יוד ה' וו, יוד ה' וו ה'
 יוד, יוד ה', יוד ה' ו'א, יוד ה' ו'א ה'

אֱלֹהֵי
 יְהוָה
 אֱלֹהֵי
 יְהוָה

יְיָ יְיָ יְהוָה

מוח בינה

אֶלֶף ה' יוד
 אֶלֶף ה' יוד
 אֶלֶף ה' ו'א יוד
 אֶלֶף ה' ו'א יוד

ג' כלי גבורה דנוקבא

יְהוָה
 אֱלֹהֵי
 אֶלֶף ה' ו'א

אֱלֹהֵי
 יְהוָה
 אֱלֹהֵי
 יְהוָה

יְיָ יְיָ יְהוָה

מוח חכמה

יוד ה' ו'א
 יוד ה' ו'א
 יוד ה' ו'א
 יוד ה' ו'א

ג' כלי חסד דנוקבא

אֶלֶף ל'מ
 אֶלֶף, אֶלֶף ל'מ
 אֶלֶף

[עג.]

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ

יְיָ יְהוּ יְהוּה

גבורות

אֵלֶּף הִי וו
אֵלֶּף הֵה וו
אֵלֶּף הֶא וו
אֵלֶּף הֵה וָא

חסדים

אֵלֶּף הִי וו הִי
אֵלֶּף הֵה וו הֵה
אֵלֶּף הֶא וו הֶא
אֵלֶּף הֵה וָא הֵה

ג' כלי ת"ת דנוקבא

אֵלֶּף לְמִדַּת הִי יוֹד מִם
צְבֹאוֹת
הַשְׁתַּפֵּא

אֱלֹהִים
יְהוָה

יְיָ יְהוּ יְהוּה

מוח בינה

אֵלֶּף הִי יוֹד
אֵלֶּף הִי יוֹד
אֵלֶּף הֶא יוֹד
אֵלֶּף הֵה יוֹד

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ

יְיָ יְהוּ יְהוּה

גבורות

אֵלֶּף הִי וו
אֵלֶּף הֵה וו
אֵלֶּף הֶא וו
אֵלֶּף הֵה וָא

חסדים

אֵלֶּף הִי וו הִי
אֵלֶּף הֵה וו הֵה
אֵלֶּף הֶא וו הֶא
אֵלֶּף הֵה וָא הֵה

אֱלֹהִים
יְהוָה

יְיָ יְהוּ יְהוּה

מוח חכמה

יוֹד הִי ויין
יוֹד הִי וָא
יוֹד הֶא וָא
יוֹד הֵה וו

ג' כלי הוד דנוקבא

אֱלֹהִים
א, אלה, אלהי, אלהים
בְּמוֹכָן

ג' כלי יסוד דנוקבא

שִׁין דְּלֵת יוֹד
שְׁדִי
שׁ, שֵׁד, שְׁדִי

ג' כלי נצח דנוקבא

אֵל
א, אֵל
בֵּם

אֱהִיָּה
יְהוָה
יֵהְיֶה יְהוָה
ג' כלי מלכות דנוקבא
אַלְפֵי דְלֵת נוּן יוֹד
אָו
אָאד אָדנָא אָדנָי

וגם לוקחת מ"ן שניים שהם ה"ג
לבחי' מוחין דילה **מנצפך**
ונגמר חותם **השני** היסוד שבה,
הנקרא ציון,

ומכללותם **ה"ג** שביסודה,
והם המ"ן דילה **מנצפך**

ועתה¹ לוקחת כ"ב אתוון אחרים ע"י אימא (ממותק)
שהם דלת וציר ב' [ובהם נעשו רמ"ח אבריה],

אַבְגָּד הוּזָח טִי כֵל מְנֵס עִפְצֵי קָר שֵׁת
אַבְגָּד הוּזָח טִי כֵל מְנֵס עִפְצֵי קָר שֵׁת

ומכללותם **כ"ב** אתוון,
נעשה כלי יסודה **ו**

וחותם הראשון **ירושלים**, שהיה ביסוד, מתפשט במלכות.

ועתה נקראת נערה, כי ה"ג שקבלה ע"י ז"א, שהם ה"פ די"ן, מתמתקין ע"י ה"ג מנצפ"ך
שקבלה ע"י אימא, והם ה' אלפי"ן, ונעשית ה"פ אדנ"י **ג**י שכי"ה, גי נערה

אָדנָי אָדנָי אָדנָי אָדנָי אָדנָי

להמשיך לנוק' הארת אחורי ה"ס² עליונות חב"ד ח"ג דז"א, ובוזה הנערה באה אל פני המלך,
שנגסרה ובאה לפני **פנים** ז"א.

להעלות זו"ן לחיק או"א ויקחו המ"ד ומ"ן דאו"א, ועי"ז יחזרו פב"פ ולזווגם זיווג נ"ר

יֵהְיֶה הוֹיָהּ
יֵהְיֶה הוֹיָהּ
יֵהְיֶה הוֹיָהּ
בכתר
בחב"ד
בז"ת

ולהמשיך מיסוד דז"א ליסוד דנוק' הרי"ו התחתון ע"ב קד"ם

יֵהְיֶה, יְהוָה, יְהוָה
יֹד, יוֹד הֵה, יוֹד הֵה וו, יוֹד הֵה וו הֵה
ע"ב
קד"ם

לכונן כלי היסוד שלה, שהוא ב' צירים וב' דלתות, ונותן לה מ"ה דב"ן **שם** ב"ן - תו"ח,
ולהחזיר זו"ן למקומם **אב"א**

³ יכוין לקבל עליו ד' מיתות בית דין

ע"ב	יֹד הֵי וִיו הֵי	א	ולייחדם ע"י	א	י	סקילה
ס"ג	יֹד הֵי וְאוּ הֵי	ה	ולייחדם ע"י	ה	ד	שריפה
מ"ה	יֹד הֵא וְאוּ הֵא	י	ולייחדם ע"י	י	ו	הרג
ב"ן	יֹד הֵה וו הֵה	ה	ולייחדם ע"י	ה	י	חנק

- ע"י באתי לגני ח"א דף צ' רע"ב, ב' צירים וב' דלתות נעשה בפועל באטמ"ח **ר"ף**.
- ע"י כרם שלמה ח"ו דף רפ"ג ע"ב **בגד"מ** ח"ו דף ב"ד, על ע"ח שער כ' פ"ט אות ב'. נראה שהה"ס פירושו הבו"ג **שכבר נמשכו**, ולא המשכה חדשה.
- קבלת דמב"ד זה הוא עפ"י מ"ש הסב"ק רבי מרדכי עטייה **צוק"ל** בסידור יום חול דף ע"ג ע"ב. אבל בפאת השד"ה דף שמ"ה כתב לכונן זה לפני העלאת רפ"ח ומוחין דאבא לישסו"ת. ברם מו"ר רבי מרדכי עטייה שליט"א ס"ל שאין לכונן בזה כלל, והבוחר יבחר.

להעלות את האורות דרפ"ח עם נשמתו עם הצלם דיש"ס [של 4 השורשים] העומד ע"ג רישא דז"א למ"ן ומ"ד לחכמה [פנים] < דיססו"ת [עבור ארבעת השורשים]

פנים

רפ"ח דאח' ופנים דפנים

מדרגה ז'

בירורי ב"ן דע"י, ואבא
וז"א.

יוד הי ויו הי

ע"ב דע"ב - מלכות דחסד

מדרגה ה' וז'

בירורי ב"ן דנוק' דעתיק,
ואימא, ונוק' דז"א.

אותיות

יוד הי ואו הי

ע"ב דס"ג - מלכות דגבורה

מספר

יוד הי ואו הי

מדרגה ג' וז'

בירורי ב"ן דא"א,
ויש"ס, ויעקב.

יהוה יוד הא ואו הא

ע"ב דמ"ה - מלכות דתנה"י

מדרגה ב' שהיא ד'

בירורי ב"ן, דנוק' דא"א,
ותבונה, ורחל.

י יהו יהוה

ע"ב דב"ן - מלכות דמלכות

צלם דיש"ס העומד ע"ג רישא דז"א

**אהיה
יהוה**

**אהיה
יהוה**

יוד הי ויו הי

**אהיה אהיה
יהוה יהוה**

יוד הי ויו הי

**אהיה
יהוה**

יוד הי ויו הי

**אהיה
יהוה**

יהוה

**אהיה אהיה
יהוה יהוה**

יהוה

**אהיה
יהוה**

יהוה

**אהיה
יהוה**

יוד הי ויו הי

**אהיה אהיה
יהוה יהוה**

יוד הי ויו הי

**אהיה
יהוה**

יוד הי ויו הי

וכעד"ז עושים זו"ן ומבררים מבירורי הפנים דיססו"ת ומעלין אותם למ"ן לחכמה¹ דאז"א. וכן מזה לזה עד רום המעלות. עד שעולים כל הבירורים לע"ב ס"ג דא"ק

1. פנים נקרא חכמה, אחר נקרא בינה.

[עד.]

ע"ב דא"ק לזווג חו"ב דא"ק ס"ג דא"ק
 יו"ד יו"ד יו"ד זווג ע"ב ס"ג דא"ק יו"ד יו"ד יו"ד
איהיה יהיה

ולהוציא ט"ס עליונות דב"ן מעינים דא"ק עם י"ס דמ"ה ממצח דא"ק,
 ולהמשיכם לנה"י דכתר דבינה (חול) דמ"ה וב"ן דזו"ן דא"ק, ולזווגם
איהיה יהיה

א ולהמשיכם לפרצוף נה"י דכתר דבינה (חול) דעתיק. ואז נבקע היסוד דעתיק, ומתגלים כל
 החו"ג, ומתחברים אבא עם יש"ס לפרצוף אחד, ואימא ותבונה לפרצוף אחד.

ולזווג חב"ד פ"ע דנה"י דכתר דבינה (חול) דעתיק
איהיה יהיה

ב ולהמשיך המוחין דחו"ב דחכמה (אבא) דז"א.

גם לזווג חג"ת פ"א דפרצוף הנז'
איהיה יהיה

ולהמשיך המוחין דחו"ב דבינה (אימא) דז"א

גם לזווג נה"י פ"ת דפרצוף הנז'
איהיה יהיה

ד ולהמשיך המוחין דחו"ג דחו"ב דע"ת תחתון (דז"א)

ולהמשיך כל המוחין הנז' דג"פ לפרצוף חג"ת [דכתר] דבינה (חול) דא"א
 ולזווג פרצוף חג"ת הנז'
איהיה יהיה

א. א"ה עיין בס' תו"ח די"ז ע"ב וז"ל ונמשכים לנה"י דבינה דעתיק, ר"ל לנה"י דכתר דבינה דעתיק.
 ויכוין כי אז נבקע יסוד דעתיק ומתגלים כל החו"ג תוך חג"ת דא"א, ר"ל תוך חג"ת דכתר דבינה
 דא"א וכו' והראיה לזה שמחג"ת דא"א נמשך הטיפה לב' מזלין נוצר ונקה והדיקנא היא החכמה
 סתימאה שהיא מהג"ר דא"א, אלא שהכוונה היא שמפנימיות א"ק ואב"ע דכתר דבינה דא"א
 נמשך הטיפה לדיקנא שהוא חיצוניות דכתר דבינה דא"א עכ"ל.

ב. צ"ל כי טיפת המוחין דחו"ב דחכמה דז"א שנמשכה מזווג חב"ד דנה"י דעתיק להיכן נמשכה אם
 נמשכת לחג"ת דנה"י דעתיק וכעד"ז ג"כ טיפת המוחין דחו"ב דבינה דז"א שנמשכה מזווג חג"ת
 דנה"י דעתיק נמשכת לנה"י דנה"י דעתיק ואח"כ מזווגים הנה"י דנה"י דע"י ונמשכים כל טיפות
 המוחין הנז' לחב"ד דחג"ת דא"א זה לא אפשר דכבר כתב הרב ז"ל בשער מ"ז פ"ג שאין הטיפה
 עולה מלמטה למעלה ואם נאמר לא כי אלא תחילה מזווגים החב"ד דנה"י דעתיק ונשארת שם
 הטיפה ההיא וכעד"ז ג"כ בחג"ת דנה"י דעתיק וכעד"ז בנה"י דנה"י דעתיק ואחר כל הזווגים הנז' אז
 נמשכין כל טיפות המוחין הנז' אשר בחב"ד וחג"ת ונה"י דעתיק וממשיכים אותם כולם לא"א גם
 זה אין מן ההכרח לומר כן שאחר הזווג נשארים שם טיפות המוחין הנז' אחר שכבר מצינו בזווגי
 הק"ש שסידר לנו מו"ר הרש"ש ז"ל שם בפרטות [שמזווגים תחילה החב"ד דנה"י דע"י ונמשכת
 הטיפה ההיא לחב"ד דחג"ת דא"א ומשם לתרין מזלין ואח"כ מזווגים דנה"י דעתיק וכו'] א"כ
 מוכרח הוא שנאמר כי כאן קיצר וסמך על המעיין וכמ"ש בשער הנסירה פ"ז ע"ש והנלע"ד כתבתי
 וא"ש את"מ.

ג. א"ה נלע"ד כי צ"ל להמשיך המוחין דחו"ג דחו"ב וכמבואר בשער הנסירה פ"ו ובנה"ש דל"ג ע"א
 וע"ב ועש"ב. וכן מצאתי בקצת סידורים שהעבירו ע"ז הקולמוס וכתבו כן והמעיין יבחר.
 הי"ו: וכן כתב בפאת השד"ה עמוד שמ"ה. ועפ"י דבריו כתבנו כאן בסידורנו.

[ע.ה.]

עוֹזָר

להמשיך נה"י דאחור ופנים דפנים דאחור לחב"ד דנוק',

ולדחות המלכויות לתפארת

פנים דאחור	פנים דאחור	פנים דאחור
אֱהִיָּהּ יְהוָה	אֱהִיָּהּ יְהוָה יְהוָה	אֱהִיָּהּ יְהוָה
יְוָד הַיּוֹד הַיּוֹד	יְוָד הַיּוֹד הַיּוֹד יְוָד הַיּוֹד הַיּוֹד	יְוָד הַיּוֹד הַיּוֹד
אחור דפנים	אחור דפנים	אחור דפנים
אֱהִיָּהּ יְהוָה יְהוָה	אֱהִיָּהּ יְהוָה יְהוָה	אֱהִיָּהּ יְהוָה
פנים דפנים	פנים דפנים	פנים דפנים
אֱהִיָּהּ יְהוָה יְהוָה	אֱהִיָּהּ יְהוָה יְהוָה	אֱהִיָּהּ יְהוָה

בּוֹכּוּ

ג' כלי בינה דנוקבא	ג' כלי חכמה דנוקבא
אֱלֹהֵי יְוָד וְיְוָד וְיְוָד	יְוָד וְיְוָד וְיְוָד וְיְוָד
אֱלֹהֵי יְוָד וְיְוָד וְיְוָד	יְוָד וְיְוָד וְיְוָד וְיְוָד
אֱלֹהֵי יְוָד וְיְוָד וְיְוָד	יְוָד וְיְוָד וְיְוָד וְיְוָד

ג' כלי דעת דנוקבא

יְוָד וְיְוָד וְיְוָד וְיְוָד
יְוָד וְיְוָד וְיְוָד וְיְוָד
יְוָד וְיְוָד וְיְוָד וְיְוָד

לדחות הג' מלכויות לתפארת דנוק'

פנים דפנים	אח' דפנים	פנים דאח'
אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

[עו.]

לדחות הנה"י לחג"ת דנוק'.

פנים דאחור
אֱהִיָּה
יְהוָה
יְוָדֵהּ הִי וְיָדֵהּ הִי

פנים דאחור
אֱהִיָּה וְיְוָדֵהּ
אֱהִיָּה וְיְוָדֵהּ
יְוָדֵהּ וְיְוָדֵהּ
יְוָדֵהּ הִי וְיָדֵהּ הִי

פנים דאחור
אֱהִיָּה
יְהוָה
יְוָדֵהּ הִי וְיָדֵהּ הִי

אחור דפנים
אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים
אֱהִיָּה וְיְוָדֵהּ
אֱהִיָּה וְיְוָדֵהּ
יְוָדֵהּ וְיְוָדֵהּ
יְהוָה

אחור דפנים
אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים
אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים
אֱהִיָּה וְיְוָדֵהּ
אֱהִיָּה וְיְוָדֵהּ
יְוָדֵהּ וְיְוָדֵהּ
יְהוָה

פנים דפנים
אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

בּוֹכּוֹ

ג' כלי גבורה דרחל
יְהוָה
אֱלֹהִים
אֲכַדְטָם

ג' כלי ת"ת דרחל
אֱלֹהִים לְמַד הִי יוֹד מִם
צְבָאוֹת
הַשָּׁמַיִם

ג' כלי חסד דרחל
אֱלֹהִים לְמַד
אֱלֹהִים, אֱלֹהִים לְמַד
אֱלֹהִים

ולדחות הג' מלכויות ליסוד דנוק'

פנים דאח' אח' דפנים פנים דפנים
אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה

בּוֹכּוֹ

ג' כלי יסוד דרחל
שִׁינְךָ דִּלְתֵי יוֹד
שְׂדֵי
שׁ, שֵׁד, שְׂדֵי

ונגדלת הנוק' כשיעור נה"י וחג"ת שלה.

ג' כלי דעת דנוקבא
 יוֹד יוֹד יוֹד יוֹד יוֹד
 יוֹד, יוֹד הֵה, יוֹד הֵה וו, יוֹד הֵה וו הֵה
 יוֹד, יוֹד הֵה, יוֹד הֵה וו, יוֹד הֵה וו הֵה

ולדחות החג"ת לחג"ת דנוק'

[עז.]

פנים דאחור

אֱהִיָּהּ
 יְהוָה
 יְהוָה

פנים דאחור

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ
 יְהוָה יְהוָה
 יְהוָה

פנים דאחור

אֱהִיָּהּ
 יְהוָה
 יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּהּ
 יְהוָה
 יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ
 יְהוָה יְהוָה
 יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּהּ
 יְהוָה
 יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּהּ
 יְהוָה
 יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ
 יְהוָה יְהוָה
 יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּהּ
 יְהוָה
 יְהוָה

בּוֹכּוֹ

ג' כלי גבורה דרחל

יְהוָה
 אֱלֹהִים
 אֲכַדְשֶׁם

ג' כלי ת"ת דרחל

אֵלֶּף לַמּוֹד הֵי יוֹד מֵם
 צְבֹאוֹת
 הַשְׁתַּפֵּא

ג' כלי חסד דרחל

אֵלֶּף לַמּוֹד
 אֵלֶּף, אֵלֶּף לַמּוֹד
 אֵלֶּף

לדחות הנה"י לנה"י דנוק'

פנים דאחור

אֱהִיָּהּ
 יְהוָה

יוֹד הֵי וַיֵּן הֵי

פנים דאחור

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ
 יְהוָה יְהוָה
 יוֹד הֵי וַיֵּן הֵי

פנים דאחור

אֱהִיָּהּ
 יְהוָה

יוֹד הֵי וַיֵּן הֵי

אחור דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה יְהוָה
אֱהִיָּה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה יְהוָה
אֱהִיָּה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

בּוֹכּוּ

ג' כלי נצח דרחל

אֵל
אֵל, אֵל
בָּם

ג' כלי יסוד דרחל

שִׁיִן דַּלַת יוֹד
שֵׁדִי
שֵׁ, שֵׁד, שֵׁדִי

ג' כלי הוד דרחל

[ע"ז:] אֱלֹהִים
א, אֵל, אֵלָה, אֱלֹהִי, אֱלֹהִים
בְּמוֹכָן

ולדחות הג' מלכויות למלכות דנוק'

פנים דפנים	אח' דפנים	פנים דאח'
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

בּוֹכּוּ

ג' כלי מלכות דנוקבא

אֵלֶּף דַּלַת נוֹן יוֹד
אֲדָנִי
א, אֵד, אֲדָנִי, אֲדָנִי

ועתה נגדלת כשיעור נה"י וחג"ת וחב"ד דגדלותה שהיא כשיעור כל קומת ז"א.

^א להמשיך הארה מש"ע נהורין דא"א בב' תפוחין דנוק' ובחוטם ויהיו ד' אל מלאים

תרין תפוחין אֵלֶּף לַמּוֹד אֵלֶּף לַמּוֹד
חוטמא אֵלֶּף לַמּוֹד אֵלֶּף לַמּוֹד

אח"כ חוזרים ומסתלקים [כל] המוחין הנז' מפרצוף הנוק', ועולים ועומדים ע"ג רישא דז"א ואז מתמעטת הנוק' [לכאורה] דאחו"פ דאח' דחכמה דכתר¹] ויורדת עד כנגד החזה דז"א

^א. ע"ח ש"כ דל"ג ע"א.

¹. עיין באתי לגני ח"א דף צ"ה ע"ב. עלי נהר דף צ"ז ע"ב, הקדמת הר"א משען על הכו"ז.

אֶתְּהָ ה"ג מנצפ"ך אשר בחוטמא דז"א כל אחת כלולה מה' והם גי' את"ה¹

מנצפך מנצפך
מנצפך מנצפך

גְּבוּרָה לְעוֹלָם אֱדָנִי.
ר"ת שם אגל"א המתגלה במלכות ע"י שם בוכ"ו, וע"י נגדלת הנוק' בפנים כשיעור קומתה ומתמלא שם אדני גם ר"ת גי'

אֶגְלָא בּוּכּוּ
אלף למד פא, דלת למד תיו², נו"ן ואו נו"ן, יוד ואו דלת יוד הי'

מִזְלִיָּה מִתִּים
ניצוצות שנתבררו מז' מלכים דעתיק וא"א וגם ניצוצות שנתבררו מז' מלכים דזו"ן לצורך מוחין דז"א גם ניצוצות שעתידין להתברר לצורך הנשיקין והזיווג (בנפ"א)

אֶתְּהָ. רַב לְהוֹשִׁיעַ.

^בבחורף
מְשִׁיב הַרוּחַ
ומוריד הַגֶּשֶׁם

^אבק"ן
מּוֹרִיד הַטָּל
ר"ת מ"ה יוד הא ואו הא

יה"ו דאלפין שגי' ט"ל, כו"ו גי' ט"ל.
יוד הא ואו ט"ל אותיות דעסמ"ב.
להמשיכו לה' אחרונה
הא יוד הי וי' הי'
יוד הי ואו הי'
יוד הא ואו הא יוד הה וו הה

1. הי"ן: פירוש הדברים הוא שא' דאתה הוא אֶלְף, ות' דאתה עולה ארבע מאות וביחד הם ה' פעמים מנצפ"ך, ועוד ה' כוללים הם ה' דאתה.
2. ע"י מזכיר שלום ח"א מערכת א' אות נ' וגם נ"א, עמוד כ"ז, ככה עישו בסידורים.
ע"י באתי לגני ח"א דף צ"ו, ביום חול יש 34 אותיות אֶתְּהָ, בר"ח ובשבת יש 35 אֶתְּהָ.
- א. ואם אמר משיב הרוח ולא נזכר עד שאמר ברוך אתה ה' חוזר לראש.
- ב. ואם אמר מוריד הטל אינו חוזר.

יאהדוניה
אדון הכל
היה הוא ויהיה

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ

להמשיך בג"ה דאחו"פ דפנים דחכמה דכתר דיסו"ת

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
יְיָנוּ יְיָנוּ
אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
יְיָנוּ יְיָנוּ
אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
יְיָנוּ יְיָנוּ

ג' כלי בינה דז"א
אלף, אלף הא, אלף הא יוד,
אלף רהא יוד רהא
אלף רהא יוד רהא
א-ה-י-ה

בשם ע"ב דס"ג דז"א, מחבק לנוק' בשמאלו.

יוד הי ואו הי י אותיות ע"ה ג" אכדטם
יוד הי ואו הי ס"ג

¹ תיקון לכעס למנחה

יוד י הי ה ואו ו הי ה ס"ג - הוי"ה (בניקוד אלהי"ם)

בין המצרים: [יכוין בהוי"ה זו שתאיר בחילופה] יהוה כו"ז

מִזְלֵי הַמֵּתִים:

ניצוצות שנתבררו מז"מ דנוק'
וגם ניצוצות שנתבררו מז"מ דזו"ן לצורך המוחין דפנים דרחל
וגם ניצוצות שעתידין להתברר לצורך הנשיקין והזיווג (בנפ"א)

בחזרת העמידה אומרים כאן קדושה, לכוונות עבור לעמוד קסג

נְקַדְיִשְׁךָ וְנַעֲרִיצְךָ כְּנַעַם שֵׁיחַ סוּד שְׂרָפֵי קֹדֶשׁ הַמְּשֻׁלָּשִׁים לְךָ קֹדֶשׁהּ,
וְכֵן כְּתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ, וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר:
קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. מְלֵא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ,
לְעַמְתָּם מְשֻׁבָּחִים וְאוֹמְרִים:

בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ, וּבְדַבְרֵי קֹדֶשְׁךָ כְּתוּב לְאֹמַר:
מְלֵא יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּנִי:

1. עיין ש' רוה"ק די"ז ע"ב [י"ג סוף ע"ד] יחוד ט"ו.

[פ"ט]

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וְקָדוֹשִׁים בְּכָל גִּי יוֹד הֵא וּו הֵה
יוֹם יְהִלְלוּךָ סֶלָה.

[פ"ט]

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
יְהוָה הוּא וְהוּא
אֱלֹהֵינוּ

להמשיך דת"י דאח' ופנים דפנים דחכמה דכתר דישסו"ת, לג' כלי דעת דז"א דניקוד הנו'

אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ	אֱלֹהֵינוּ	אֱלֹהֵינוּ	אֱלֹהֵינוּ
יְהוָהנוּ	יְהוָהנוּ	יְהוָהנוּ	יְהוָהנוּ

ג' כלי דעת דז"א

יֹד הֵי וְיָו הֵי
יֹד הֵי וְאָו הֵי
יֹד הֵה וּו הֵה

ז"א מחבק לנוק' עם קו אמצעי דיליה ע"י
יְהוָה יֹד הֵה וְאָו הֵה

להמשיך ה"ג דרך מעבר יב"ק שבגרון, אל דעת הנוק', וק"ל יב"ק לע"ה גי' גר"ם

יְהוָה	יְהוָה
יְהוָה	יְהוָה
יְהוָה	יְהוָה
יְהוָה	יְהוָה
יְהוָה	יְהוָה

ג' כלי דעת דנוק'

יֹד הֵה וּו הֵה

יֹד, יֹד הֵה, יֹד הֵה וּו, יֹד הֵה וּו הֵה
יֹד, יֹד הֵה, יֹד הֵה וְאָו, יֹד הֵה וְאָו הֵה

תיקון לכעס לערבית

יֹד א הֵה ד וְאָו ז הֵה י

בין המצרים: יכוין בהוי"ה זו [שתאיר] בחילופה: יְהוָה מִצְרַיִם

הַאֵל הַקָּדוֹשׁ:

[.ע.]

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלִמֵּד לְאַנְוֵשׁ בִּינָה.